

συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀφῆν (οὐδέποτε κόπτονται), ἑσωτερικῶς δὲ καλύπτουσι διὰ τῆς κοινῆς βλεννομεμβράνης. Τὰ γ. ἀποτελοῦν ἐν τῶν μάλλον εὐπαθῶν μερῶν τοῦ ἴππου.

(**Όχηρ.**) Χ. τῆς τάφρου ἢ οἰοῦντιότε ὀρύγματος εἶνε ὁ τόπος τῶν ἀνωτέρων σημείων τῶν κλιτύων τοῦ ὀρύγματος. δηλαδὴ ἡ εὐθεΐα, καθ' ἣν τείνεται τὸ ἔδαφος μετὰ τοῦ ἐπιπέδου τῆς κλιτύος. Οὕτω προσδιορίζονται τὰ χεῖλη τῶν τάφρων, τῶν ὀρυγμάτων (συκοινωνίας, τῶν χαρακωμάτων, τοῦ κρηνοῦ, τοῦ ἀντικρηνοῦ ἢ οἰασοῦντες ἐκκαψῆς.

Χεῖλοςφιγκτήρ. Ἐργαλεῖον τοῦ πεταλοτοῦ, συνιστάμενον ἐκ σχοιῶν μετὰ ξυλίνων ράβδων. Χρησιμεῖει, ὡς ἰσχυρίζονται τὰ χεῖλη τῶν ἵππων κατὰ τὴν χορήγησιν αὐτοῖς φαρμάκων ἢ τὴν πετάλωσιν ἢ τὴν ἱπποκομίαν, ὅταν οὗτοι ταγζάνουν δύστροποι. **Α.Σ.**

Χεῖλωτῆρ. Μικρὸς σάκος, ἐν ᾧ δίδεται ἡ τροφὴ τῶν ἵππων καὶ ἡμίονων, φέρων εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τεμαχίον λεπτὸν σχοινοῦ διὰ τὴν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ζώου ἀνάρισιν. Κατασκευάζεται ἐκ τριχίνων ὑφάσματος καὶ φέρει εἰς τὰς ῥαφὰς σκυντίας ἐνγύσιους. Κατὰ τὰς πορείας, πλήρως κριθῆς ἀναρτάται ἐκ τοῦ ἔνδον τῶν ὀπισθίων ἀγχιστροῶν τῶν σαγμάτων εἰς τὰ πεφορτωμένα κτήνη.

Χειμάρρα. Χωρίον καὶ ἐπαρχία τῆς Ἀλβανίας ἐν τῇ Β. Ἠπειρῷ. Τὸ χωρίον εὐρίσκειται ἐπὶ ὑψώματος, μετ' ἐπίγειον τὸν ὄρμον τῆς Σηλιάς. Ἡ ἐπαρχία ἐκτείνεται Ν. τοῦ ἀνατολ. τμήματος τῶν Ἀρκοκεραυνίων ὁρέων μέχρι τῆς θαλάσσης.

Ν. Πολ. Ἰστ. Τὴν 2 Νοεμ. 1912, τὸ ὑπουργεῖον στρατιωτικῶν ἔκρινε σκόπιμον πολιτικῶς, νὰ καταληφθῇ ἡ Χ. τὸ ταχύτερον, εἶπον ὑπ' ὅσιν τὸν γενικωτέρως λόγους ἐθνικῆς ἀνάγκης. Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν στρατοῦ Ἠπειροῦ, ἀντιστρ. Σαπουτζάκη, τὸ κάτωθι τῆλμα: «Κρίνω πολιτικῶς σκόπιμον νὰ καταληφθῇ τὸ ταχύτερον ἡ Χ. καὶ ὑποθῆ ἔκει ἡ ἑλλην. σημαία. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύνασθε νὰ διαθέσητε ἐθελοντικὸν τι σῶμα, ἀποβιβάζομενον διὰ θαλάσσης εἰς Χ., ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σπυρομήλιου». Ἐπὶ πλεόν τὸ ὑπουργεῖον ἐξήγησεν, ὅπως ἡ ἐπιχειρήσις ἐκτελεσθῇ τὸ ταχύτερον μέχρι τῆς 4 Νοεμ., λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Πόλις ἐξήγησεν ἀπ' εὐθείας ἀναχωρήσῃ, ἵνα διαπραγματευθῇ τοὺς προκαταρκτικῶς ὁρους τῆς εἰρήνης, ἐπεβάλλετο δὲ ἀπολύτως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρῆς νὰ ἔχουσι καταληφθῇ ἅπαντα τὰ ἡπειρωτικὰ ἔδαφα, ἐφ' ὧν εἶχε βλέψει ὁ ἑλλην. στρατός. Ὁ ταγμ. Χωροφ. Σπυρ. Σπυρομήλιος, εὐρισκόμενος ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ὀκτ. εἰς Κέρκυραν, συνέταξε τὸν ἐνεργούμενον ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ πληθυσμοῦ καὶ παρεσκευάζε τὴν δρᾶσιν πρὸς τὰς ἐναντι τῆς Κερκύρας ἀκτίας τῆς ὑποδοῦλον ἐπὶ χώρας. Ὁ ἀρχηγὸς στρατοῦ Ἠπειροῦ διέταξε τὸν ἐν λόγῳ ταγζήν, ἵνα, μέχρι τῆς 4 Νοεμ., προβῇ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Χ. διὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ἐθελοντικοῦ σώματος, ἐνισχυμένου διὰ 210 ἐπὶ ἐθελοντῶν ἐκ τῶν εἰς Κόρινθον ἀρτί ἀφικουμένων ὑπὸ τῆς αἰσθητικῆς ὀπλαρχηγού, διεταχθῆ δὲ ὁ διοικητὴς τῆς μοίρας ἀτμομυδροπόλων νὰ συνεννοηθῇ ἀπ' εὐθείας μετ' αὐτοῦ καὶ βοηθήσῃ τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην πρὸς τὰ ἀπέναντι παράλια. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξῷ ὁ Νομάρχης Κερκύρας ἀνέφερεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἡ διατιθεμένη πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν δύναμις ἦτο ἀνεπαρκής καὶ ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις ἤθελε προκαλέσει ἐπιδρομὴν τῶν Μουσουλμάνων κατὰ τῶν Χριστιανικῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀμυνθῶσιν. Τὸ ὑπουργεῖον τότε ἠναγκάσθη ν' ἀναστειλῇ, διὰ νεοτέρας διγῆς αὐτοῦ, τὴν κατὰ τῆς Χ. ἐπιχειρήσιν. Ἐδέησεν ὅμως τότε νὰ παρεμβῇ ὁ ὀρισθεὶς ἀρχηγὸς τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκείνης Σπυρομήλιος, ὅστις, δι' ἀπευθείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον στρ. ἀναφορᾶς του, ἠτήσατο τὴν ἐπέλεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑποστηρίξῃ τὴν γνώμη, ὅτι ἡ Χ. θὰ καταλαμβάνετο τότε ἀμαχητῶ. Τὸ ὑπουργεῖον ἐνέκρινε τὴν πρότασιν ταύτην διὰ διγῆς του πρὸς τὸν ἀρχηγὸν Ἠπειροῦ καὶ τοῦτο διέταξε τὸν Σπυρομήλιον τὴν 4 Νοεμ., ὅπως προβῇ παράπαν εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Χ. Ἰάν πρωτῆ τῆς 5 Νοεμ., ἐπιβιβασθὲν ἐπὶ τῶν τριῶν ἀτμομυδροπόλων, τὸ σῶμα κατοχῆς ὠδηγήθῃ εἰς τὸν ὄρμον τῆς Σηλιάς, ὅπου ἤρξατο τὴν 7.30' ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἀποβιβάζομενον. Ἀμέσως δὲ, καὶ πρὶν ἢ συντελεσθῇ ἡ ἀποβίβασις, διεταχθῆσαν οἱ πρώτοι ἐξελλθόντες ἄνδρες νὰ βαδίσωσι πρὸς τὴν Χ., ἵνα κυκλώσωσι ταύτην, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἀπόδρασιν τῆς φρουρῆς καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν. Ἐκ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐσχηματίσθησαν δύο τμήματα. Καὶ τὸ μὲν Ἰον, ἀποτελούμενον ἐκ πεζοναυτῶν τοῦ ἑλλην. ναυτικοῦ καὶ ἐθελοντῶν ὑπὸ τὸν ἀνθυπομ. Γκισερλήν καὶ τὸν ὀπλαρχηγὸν Παπαγιαννάκην ἐβάδισεν ἀπὸ Α. πρὸς τὴν Χ., τὸ δὲ 2ον τμήμα, τὸ μικρότερον, ἐκ κατοίκων τῆς Χ., ὑπὸ ἐνωματάρχην Μαρκόπουλον, ἐβάδισεν ἀπὸ Α. πρὸς τὸ αὐτὸ χωρίον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο τμήμα διηυθύνθη, συμφώνως πρὸς τὰς δοθεῖσας αὐτῷ διαταγὰς, πρὸς τὸ διοικητήριον, μόλις δὲ ἐφθασεν ἐκεῖ, ἐβλήθη ὑπὸ τῆς τουρκ. φρουρᾶς καὶ τῶν ὀλίγων ἑλλητικῶν, οἵτινες ἅπαντες εἶχον καταφύγει ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ διοικητήριον στρατώσος. Τὸ εἰρημένον τμήμα ἐνισχύθη ἐγκαίρως ὑπὸ ἐνόπλιον κατοίκων τοῦ χωρίου, ὀδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ἰωάν. Σπυρομήλιου. Ἡ συμπλοκὴ διήρκεσε περὶ τὴν ἡμισίαν ὥραν, καταπαύσασα, ὅταν οἱ Τούρκοι στρατιῶται ἦσαν ἔτοιμοι νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ὀπισθὸν ἀποσπασθέντων ἑλλήνων ἀξιωματικῶν. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατέφυγον καὶ τὸ ἀπὸ Α. προσηρῆσαν τμήμα ὑπὸ τὸν ἀνθυπομ., ὅστις διέταξε τοὺς Τούρκους στρατιώτας νὰ παραδοθῶσιν. ὡς καὶ ἐγένετο. Κατὰ τὴν ἀφαιμάξιν ἐφρονεῦθησαν δύο Τούρκοι στρατιῶται καὶ ἐσχηματίσθη εἰς Χεῖμαρρῶν τῆς. Οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἦσαν 20 Τούρκοι στρατιῶται καὶ 13 πολιτικοὶ ἑλλητικοί, οἵτινες πάντες ἀπεστάλησαν εἰς Κέρκυραν. Εἰδὺς δ' ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν, εἰσῆλθον εἰς τὸ χωρίον καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας Χ., ταγμ. Σπυρομήλιος, ἠγούμενος τῶν λοιπῶν τμημάτων καὶ διηυθύνθη εἰς τὸ διοικητήριον, ἔνθα ὑψωσε τὴν ἑλλην. σημαίαν, ἐν μέσῳ ἀπεργουμένου ἐνθουσιασμοῦ τῶν κατοίκων. Ἐκδὸς προκήρυξιν πρὸς τοὺς Ἕλληνας Χει-

μαρρῶτας, δι' ἧς, ἀγγέλλων τὴν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων κατάληψιν τῆς Χ., συνίστα εἰς αὐτοὺς, ὅπως συμπεριφεροῦσι γενναίως πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους κατοίκους καὶ τηρήσωσιν ἐναντι αὐτῶν τὴν ὑπὸ τῶν ἑλλήν. νόμων ὑπαγορευομένην στάσιν. Ὅμοίαν προκήρυξιν ἀπηύθυνε καὶ πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους κατοίκους τῆς Χ., ζητῶν παρ' αὐτῶν ὑποταγήν. Συγχρόνως ἔλαβε τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν παντὸς ἀτόπου, τὸ ὁποῖον ἦτο δυνατόν νὰ δημιουργηθῇ ἐκ τῆς νέας καταστάσεως. Τὴν 6 Νοεμ. τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Χ., Παλιάσσα, Λογιάδες, Βούνος, Κηπαρῶν καὶ Κούδεσι, ἀνέφερον διὰ τῶν προκρίτων αὐτῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς 5 Νοεμ. εὐρίσκονται καὶ αὐτὰ ὑπὸ τὰ ὄπλα, ἐξ ἐκείτου δὲ αὐτῶν προσῆλθον ἐνοπλ. τμήματα μετὰ σημαίων, συγχάροντα ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῶν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατοχῆς Σπυρομήλιος ἐκἀνονίσσε τῆς πολιτικῆς διοικήσεως τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐν γένει καὶ ἔλαβε τὰ κάτωθι στρατ. μέτρα. Τὰ δύο ὑπὸ τοὺς ὀπλαρχηγούς Παπαγιαννάκην καὶ Γαλερόν ἐθέλ. σώματα ἐξ 100 ἀνδρῶν ἐπεμφε πρὸς τὸ χωρίον Παλιάσσα, πὶ σκοπῷ νὰ καταλάβωσι τὸν ἀγχένα «Λογαρά», πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μόνης ἐξ Αὐλώνας διόδου, ὅπου περὶον καὶ τὸ ὄριον τῆς ἐπαρχίας Χεῖμαρρας. Ἐτερον σῶμα ἐκ 10 ἀνδρῶν ἀπέστειλεν εἰς τὸ χωρίον Πήλιουρι, ἵνα καταλάβῃ τὴν παρ' αὐτῷ διόδον, τῇ ἐπιζουρῆ τῶν ἐνόπλιον κατοίκων τοῦ χωρίου. Ἐν Χ. ἐκράτησεν ἄγῃμα ἐκ 17 ναυτῶν καὶ δύο ἐθελοντικῶν σωμάτων Κρητῶν, μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ τὴν ἀμυντικὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀνατολ. χωρίων τῆς ἐπαρχίας. Τὰ τῆς καταλήψεως τῆς Χεῖμαρρας ὁ Σπυρομήλιος ἀνέφερεν εἰς τὸν ἀρχ. Στρ. Ἠπειροῦ τηλεγραφικῶς. Ἀφ' ἐτέρου ὁ διοικητὴς μοίρας ἀτμομυδροπόλων, ἀντιπλ. Γεωργιαντᾶς, ἀνέφερεν ὡσαύτως τηλεκῶς εἰς τὸν ἀρχηγὸν στρατοῦ Ἠπειροῦ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀποβίβασεως. Διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ ἀποβατικοῦ σώματος ὀργανώθη σταθμὸς ἐφοδιασμοῦ ἐν Κερκύρα καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὰς μεταφορὰς ἐκεῖθεν εἰς Σηλιάν οἱ ἀτμομυδροπόνοι. Οὕτως οἱ σκληροὶ ἄγῃνες, οἳς διὰ μέσον μακροαίωτος διουλεῖα διεξήγον κατὰ τὸν Τούρκων οἱ Χειμαρρῶται, ἐπέστη στιγμὴ νὰ στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας, Ἀλλ' ἡ ὀρεινὴ διόδος «Λογαρά», πρὸς κατάληψιν τῆς ὁποίας εἶχον ἀποσταλῆ τὰ ἐθελοντ. σώματα τῶν ὀπλαρχ. Παπαγιαννάκη καὶ Γαλερόν, εἶχεν ἤδη προκαταληφθῇ ὑπὸ τῶν Μουσουλμ. Ἀλβανῶν τοῦ χωρίου Δουκάτες καὶ Τραγγιάσι, πρὸς οὓς τὰ ἑλλ. σώματα ἦλθον εἰς ἀποφύγιν. Ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ πρόκριτοι Ἀλβανοὶ τῶν χωρίων τῶν πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν ταύτην καὶ πρὸς Α. τῆς Χ. ἠτομαζήοντο πρὸς ἄμυναν, τῇ παρακινήσει τοῦ Ἰσμαὴλ Κεράλ Βεῆ τοῦ Αὐλώνας, ὅστις διεκίχητε τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἀλβανίας. Οἱ πρόκριτοι οὗτοι ἐδήλωσαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν κατοχῆς τῆς Χ., ὅτι ἤθελον παραδοθῆ μόνον ἅμα τακτικὸς ἑλλην. στρατός καταλάβῃ τὸν Αὐλώνα, καθ' ὅσον μόνον εἰς τακτικὸν στρατὸν ἠδύνατο νὰ ἐμπιστευθῶσιν ἑαυτούς. Ἐνεκα τῶν λόγων τούτων, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ κατοχῆς ἠτήσατο παρὰ τοῦ ἀρχηγείου Στρατοῦ Ἠπειροῦ τὴν ἀποστολὴν 2-3 λόγων εὐζώνων καὶ 100 χωροφυλάκων. Τὸ Ἀρχηγεῖον ὅμως, μὴ διαθέτον ἐπαρκεῖς δυνάμεις, δὲν ἠδύνατο νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν εἰρημένην αἴτησιν τοῦ Σπυρομήλιου. Ἐν τούτοις, λόγῳ τῶν ἐνεργουμένων συγκεντρώσεων τῶν Ἀλβανῶν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργεῖου, ἀπεστάλησαν πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ 100 ὀπλίται ἐκ τῆς φρουρᾶς Κερκύρας, οἵτινες τὴν 13 Νοεμ. δι' ἀτμομυδροπόμων μεταφέρθησαν καὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὸν ὄρμον Σηλιάς. Ἀκόμη τὸ Ἀρχηγεῖον ἠτήσατο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, τὴν 7 Νοεμβρίου, ὅπως ἐξακολοθῇ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ σώματος κατοχῆς Χ. διὰ τῆς παρουσίας εἰς τὰ ἐκεῖ παράλια ἐνός τῶν ἀτμομυδροπόμων. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπεστάλησαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν κατοχῆς Χ. 500 ὄπλα γκαρὰ μετὰ 150,000 φουσγιγίνων. Τὴν 10ην Νοεμβ., τὸ Ἀρχηγ. Στρ. Ἠπειροῦ ὑπέβαλε τὸ κάτωθι τῆλμα πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. «Σπυρομήλιος γνωστοποιεῖ 9 τρέχ. ἐκ Χ., ὅτι πρόκριτοὶ τινες Ἀλβανοὶ γειτονικῶν χωρίων ἐδήλωσαν αὐτῷ προθεσίμην παραδοθῶσιν, ἅμα ὡς τακτικὸς στρατός καταλάβῃ Αὐλώνα, διότι εἰς ἀνταρτικὰ σώματα δὲν ἔχουσιν ἐμπιστοσύνην προστασίας τιμῆς καὶ προσωπίας τῶν. Διὰ προηγουμένου τηλεγῆτος μου διετύπωσα ὑμῖν τὸ σκόπιμον τῆς καταλήψεως Αὐλώνας καὶ Ἀργυροκάστρου, ἔλαβον δὲ τὴν ἀπάντησιν, ὅτι, παρ' ὅλην τὴν ἀναγνωρίζομένην σπουδαίότητα τοῦ ἐγγυσημάτου, δὲν ὑπάρχουσι διαθέσιμοι στρατ. δυνάμεις πρὸς τοῦτο. Ἦδη ἐξ ὅλων τῶν σημείων συγκεντροῦνται πληροφορίαι, ὅτι Ἀλβανοὶ θὰ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ παραδοθῶσιν εἰς τακτικὸν στρατόν. Μὴ δυνάμενος ἐξασθενήσω γνωστάς εἰς ὑμᾶς δυνάμεις μου, δὲν ἀπεφάσισα κατάληψιν ἀνωτέρου Ἀλβανικῶν διαμερισμάτων διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀναλόγου στρ. δυνάμεως. Ἐάν ὅμως, ὅποσδήποτε σχηματίσθητε τὴν γνώμη, ὅτι ἡ ὑποδεικνυομένη νῦν καὶ παρὰ τοῦ ταγζου Σπυρομήλιου κατάληψις τοῦ Αὐλώνας δέον νὰ προτιμηθῇ τῆς παρ' ἐμοῦ σκοπομένης προελάσεως κατὰ τῶν Ἰωαννίνων, μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐνισχύσεων, ὡς ἔχετε ἀποφασίσει νὰ μοὶ ἀποστείλητε ἐξ Ἀθηνῶν, παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀνακοινώσητε τὴν ἀπόφασιν σας, ὅπως ἀναθεῶσι εἰς τμήμα τοῦ ὑπ' ἐμὲ στρατοῦ ὑπὸ ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην».

Τὴν 13ην Νοεμ. ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ Ἠπειροῦ ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν κατοχῆς Χ., συνιστῶν, ὅπως, πρὸ πάσης τυχῶν ἀναλήψεως περαιτέρω ἐνδιαφεροῦσῶν ὀποσδήποτε κινήσεων αὐτοῦ, συνεννοητῇ τηλεκῶς μετ' αὐτοῦ. Ὅμοίως, ἔχον ὑπ' ὄψει του ὁ Στρ. Σαπουτζάκης, ὅτι ἡ Π. Μερ. ἤρξατο ἰδὴ ἐπιβιβάζομένη εἰς Θεσσαλονίκην, προσηρῆμένη διὰ τὴν Ἠπειροῦ, ἠτήσατο τὴν 13 Νοεμ. καὶ αὐθις παρὰ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Στρατιωτικῶν, τὴν ἐγκρίσιν πρὸς κατάληψιν τοῦ Αὐλώνας ὡς ἐξῆς: «Ἐκ διαφόρων ἐνδείξεων προάγεται νὰ πιστεῦσω, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ὀθλούμενοι προφανῶς παρὰ ξενικῶν ἐπιρροῶν καὶ αὐτῆς τῆς τουρκ. Κυβερνήσεως, προπαρασκευάζουσι ὑποβολὴν καταλλήλως αἰτημάτων πρὸς τὰς Μεγ. Δυνάμεις, ἵσως δὲ ζητήσωσι προστασίαν καὶ ἐπέμβασιν μιᾶς γνωστῆς ἐξ αὐ-